

MOTYVACINIS LAIŠKAS

Kandidatuoti į Vilniaus universiteto Tarybos narius nusprendžiau siekdama prasmingai panaudoti sukauptas praktines ir teorines žinias bei įgūdžius. Domiuosi mokslo ir kultūros strategijų bendraisiais reikalais ir konkrečiais įgyvendinimo procesais. Dirbant Lietuvos mokslo tarybos (LMT) valdyboje tenka svarstyti ir spręsti aktualius mokslo potencialo stiprinimo ir plėtros būdus. Dar daugiau, dirbdama Lietuvos kultūros taryboje (LKT) matau dinamiškus, o neretai ir prieštarigus, meno finansavimo prioritetų ir valstybės strateginių krypčių derinimo klausimus. Turiu žinių, patirties ir gebėjimų, reikalingų Tarybos nario pareigoms eiti, suvokiu VU misiją ir akademinės vertybes.

Mano praktinės žinios ir įgūdžiai – pastarųjų penkiolikos metų patirtis įvairiose meno ir kultūros įstaigose bei ekspertinėse institucijose, darbo grupėse (Kultūros rėmimo fondo, Švietimo ir mokslo ministerijos, Lietuvos mokslo tarybos ir kt). Ankstesniais metais aktyviai reiškiausi kaip dailės ir kultūros kritikė, kiek vėliau skaitydama kultūros politikos kursus magistrantams ir doktorantams Vilniaus dailės akademijoje (VDA), Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (meno doktorantams) įgijau ir pedagoginės patirties. Artimi santykiai su įvairiomis LT akademinėmis bendruomenėmis ypač praplėtė mano, kaip humanitarės universitetinių disciplinų matymo lauką. Taip pat, akademinės stažuotės Europos ir Šiaurės Amerikos socialinių mokslų centruose po doktorantūros studijų VDA leido pastebėti neretai produktyvias sąsajas tarp skirtingų socialinių (ir netgi tiksliųjų ir humanitarinių) mokslų. Esu iš dalies susipažinusi su kitų Lietuvos aukštųjų mokyklų akademinio darbo specifika. Pavyzdžiui, dalyvavimas VU disertacijų gynimuose suteikė galimybę pamatyti šio universiteto humanitarinių mokslų įdirbį formuojant naujas minties paradigmas ir mokyklas (sovietmečio kultūros tyrimų sritis). Savo ruožtu, mano pastarųjų metų veikla kultūros politikos formavimo procese padeda suvokti komunikacijos ir viešo diskurso formavimo problemų lauką (šiomet teko prisidėti prie Regioninės kultūros tarybos Tolygios kultūrinės raidos įgyvendinimo prioritetų kūrimo kaip LKT narei).

Jeigu būčiau išrinkta į VU Tarybą, rūpinčiausi universitete vykstančių procesų kokybe ir akademinės institucijos misija bei pagrindinių tikslų puoselėjimu, savivaldos ir institucinės autonomijos išsaugojimu. Mano prioritetine sritimi taptų palankių sąlygų dėstytojų darbui sudarymas ir esamų mokslinių tyrimų bei tyrėjų kompetencijų puoselėjimas. Siekčiau prisidėti toliau plėtojant VU

tarptautinio akademinio bendradarbiavimo galimybes bei stiprinant universiteto prestižą platesnėje, ne vien akademinėje, aplinkoje. Rūpinantis VU veiklos kokybe ir vizijos įgyvendinimu siekčiau padėti formuoti tarpkryptinių mokslinių tyrimų galimybes, ypač ieškant prasmingų sąlyčių su skirtingomis mokslo ir kultūros šakomis. Tarkime, meno studijos aktyviai plėtojamose kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose (VU padaliniuose tai vyksta nedidele apimtimi), tačiau šiandien nesunku nujausti augantį mokslo ir meno sinergijos bei akademinio bendradarbiavimo potencialą (meno doktorantams paskaitas skaito ir baigiamiesiems teoriniams darbams neretai vadovauja bei juos recenzuoja VU profesoriai ar absolventai). O platesne prasme veiklos tarpkryptiškumą įsivaizduočiau kaip bendrų viešų diskusijų skatinimą su viešosios politikos sektoriais; kas ypač aktualu šiuolaikinių technologijų diskursyviname lauke. Pavyzdžiui, kultūros, meno ir viešojo sektoriaus inovacijų plėtros santykis, ar netgi sakyčiau šio santykio „kontraversiškumas“, tampa svarbiu klausimu kai kurių disciplinų identiteto formavimosi kelyje visame pasaulyje, ir ypatingai kalbant apie globalius iššūkius.

Dėl savo praktinės patirties turiu galimybę matyti platesnį kultūrinį lauką, žinau poreikius, žmogiškųjų (intelektinių/kūrybinių) išteklių potencialą ir galimybes, stiprybes bei silpnybes. Manau, kad mano turimos žinios bei įgūdžiai galėtų būti vertingi organizuojant Vilniaus universiteto veiklą.

Dr. Skaidra Trilupaitytė

